

## За храна

„Работете, не за храна, която се разваля, но за храна, която трае въ животъ вѣченъ“.\*)

Представете си, че на единъ виденъ цигуларь дадатъ да свири на цигулка Страдивариусъ. Цигуларьтъ е голѣмъ майсторъ, цигулката е много хубава, но струни нѣма. Какво ще прави той? Ще погледне цигулката съ съжаление и ще я тури настрана. Съвременниятъ човѣкъ представя такава цигулка. Майсторьтъ, който го е направилъ, е свършенъ, но, въ продължение на дългия животъ, човѣкъ е изпожсаль струнитѣ си и днесъ, едва ще намѣрите една или две струни на него. Повечето хора сж цигулки Страдивариусъ безъ струни. Лесно се турятъ струни на цигулки: ще взематъ червата на нѣкоя овца и ще направятъ струни. Въ последно време употребяватъ струни отъ меко желѣзо. Оттукъ или оттамъ ще се намѣрятъ струни и за човѣшката цигулка, но тѣ не сж струнитѣ, които майсторьтъ е поставилъ. Днесъ употребяватъ и вълчи струни, но тѣ сж по-лоши отъ другитѣ. Ако една отъ струнитѣ е вълча, а тритѣ — овчи, вълчата ще скжса овчитѣ — и тукъ вълкътъ не може да се примири съ овцата. Какво е положението на цигуларя, който свири на такава цигулка? Той трѣбва да свири и да примирява вълка съ овцата на цигулката си.

Мнозина отричатъ сществуването на Първата Причина на нѣщата. За да се убедятъ въ сществуването ѝ, тѣ искатъ силни доказателства. Че има музика, че има цигулка Страдивариусъ, доказателствата сж на лице, но струни трѣбва да има цигулката, за да се свири съ нея. И като слушатъ, че свири на цигулка, нѣкои пакъ не вѣрватъ въ сществуването на музиката и на цигулката и казватъ: „Цигуларь кжща не храни“. Въ което българско село, да идете на хорото, ще видите, нѣкой цигуларь да свири. Ако цигуларьтъ поиска нѣкоя мома, не му я даватъ. — Защо? — Казватъ му, че цигу-

---

\*) Иоана 6:27.